

РЕШЕНИЕ

№ 407

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11020** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началника на група ОПП- СДВР, чрез пълномощник, срещу Решение № 4622/16.10.2023 г., постановено по НАХД № 11207/23 г. по описа на СРС, НО, 2 състав. С оспореното решение е отменено НП № 22-4332-000588/09.02.2022г., издадено от на началник на група ОПП- СДВР, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на К. А. Г., са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 200.00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като от събраните в административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, че описаното в издаденото НП нарушение е извършено от санкционираното лице. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП.Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не се представлява..

Ответникът по касация - К. А. Г., чрез процесуални си представител, в писмен отговор по делото и в съдебно заседание, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 09.11.2021г., в 16.16ч., в [населено място], К. А. Г., управлявал товарен автомобил марка“Ф. Транспортер“,с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица]до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица].При направена справка било установено, че МПС е със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.15 от ЗДвП.Материалите били изпратени на СРП за образуване на досъдебно производство, като с постановление по пр.пр. № 48039/21 г. по описа на СРП е прекратено наказателното производство и материалите са върнати за налагане на административно наказание.С оглед на горното било издадено НП № 22-4332-000588/09.02.2022г. от на началник на група ОПП- СДВР, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на К. А. Г., са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 200.00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. За да отмени НП СРС е приел, че е налице съществен порок при инициране на административнонаказателното производство и са налице процесуални нарушения ограничаващи правото на защита на санкционираното лице, както и че издаденото НП не отговаря на изискването на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, отделно от това СРС е констатирал и неправилно прилагане на материалния закон от страна на наказващия орган.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Правилни са изводите на СРС относно допуснатите нарушения на процесуалните правила при издаването на процесното НП, както и относно допуснатите нарушения на чл.57 от ЗАНН.Изложените мотиви от СРС са подробни и ясни и напълно се споделят от касационния състав.

Правилни са и изводите на СРС по отношение на допуснатото нарушение на материалния закон.По делото не са налице безспорни доказателства, кой е бил водача на процесното МПС. Отделно от това безспорно е и обстоятелството, че МПС е собственост на „Ворошилов пласт 06“ ЕООД, като именно на дружеството закона е вменил задължение да предприеме действия по пререгистрация на автомобила в законоустановения срок.Видно от НП отговорността на К. А. Г. не е била ангажирана в качеството му на представляващ юридическото лице – собственик на процесното превозно средство, а в качеството му на водач, като отсъства изрична

привръзка към разпоредбата на чл.188, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДвП.

С оглед на така изложеното решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143 от АПК, адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. за производството пред касационната инстанция, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за неговото заплащане. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение.Претендираното адвокатско възнаграждение е в минималния размер, определен с посочената по-горе разпоредба.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4622/16.10.2023 г., постановено по НАХД № 11207/23 г. по описа на СРС, НО, 2 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи на заплати на К. А. Г.,ЕГН [ЕГН], с адрес:гр.С.,[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 500.00 лв./ петстотин лева/, представляваща разноски в производството пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.